

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 9C/73/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912208740
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7912208740.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Evou Vargovou v právnej veci žalobkyne: Z. H., nar. XX.X.XXXX, bytom D., F.Á. XX/X, zast. Mgr. Štefan Jakab advokát, Žižkova 6, 040 01 Košice proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807596, zast. JUDr. Barbora Korenecová advokátka, Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava zo dňa 30.3.2012 sp.zn. SR 11628/11 a zároveň žiadala, aby súd nariadil odklad vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Žalobu odôvodnila tým, že týmto rozhodcovským rozsudkom jej bola uložená povinnosť uhradiť žalovanému 1.840,83 Eur spolu s úrokmi, ako aj trovy, avšak podľa nej zo strany rozhodcovského súdu došlo k takým závažným pochybeniam, ktoré zakladajú zákonný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ust. §40 ods.1 písm. g,j/ zák.č.244/2002 Z.z.. Uviedla, že predmetný záväzok mal vzniknúť z titulu uzatvorenia zmluvy o úvere č.902400043 zo dňa 4.4.2011. Žalobkyňa má za to, že rozhodcovský rozsudok je nezákonný, nakoľko na jej vzťah s veriteľom sa nepoužili ustanovenia o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorých sa tento úverový vzťah mal posudzovať, ale ustanovenia „klasickej“ zmluvy o úvere s nápadne nevýhodnými podmienkami. Uvedené dokladuje tým, že v samotnej žiadosti o úver, je ako žiadateľka uvádzaná iba ako fyzická osoba, pričom tento úver si brala pre svoje osobné potreby a nie za účelom podnikania, či výkonu zamestnania alebo povolania. Aj keď je na žiadosti o úver uvedené, že úver je poskytovaný na účely podnikania, uvedená skutočnosť pravdou nie je, nakoľko predmetné financie žalobkyňa pre potreby podnikania nikdy nepoužila, avšak bez vyznačenia príslušnej kolónky by jej úver nebol poskytnutý. Tvrdila, že predmetnú zmluvu podpísala ako spotrebiteľka, pričom na túto skutočnosť rozhodcovský súd vôbec neprihliadol a ani sa s takouto možnosťou nevysporiadal, pričom v rámci ochrany spotrebiteľa je podľa jej názoru povinnosťou súdu zisťovať, či poskytnuté finančné prostriedky boli skutočne poskytnuté na účely ako je uvedené v zmluve alebo nie. Keby sa takouto skutočnosťou rozhodcovský súd zaoberal, zistil by, že úver brala žalobkyňa ako spotrebiteľ napriek zavádzaniu veriteľa. Zo strany rozhodcovského súdu jej nikdy nič také ako sa v rozsudku uvádza doručované nebolo a teda nemala možnosť reálne sa vyjadriť k predmetu sporu. Žalobkyňa má za to, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania v zmysle §40 ods. 1 písm.g/ zákona o rozhodcovskom konaní a aj §17 predmetného zákona, nakoľko žalobkyňa nemala rovnakú možnosť na uplatnenie a ochranu svojich práv v predmetnom konaní. Samotná rozhodcovská doložka je neplatným právnym úkonom, nakoľko ju podpísal mandatár I. H., ktorý sa však žalobkyňi žiadnym poverením či oprávnením na podpisovanie takýchto zmlúv nepreukázal a zároveň má žalobkyňa za to, že ak sa má uzatvoriť platná rozhodcovská

doložka k úverovej zmluve, ktorú má podpísať mandatár žalobcu, poverenie mandatára na podpísanie rozhodcovskej zmluvy /doložky/ malo byť neoddeliteľnou súčasťou rozhodcovskej zmluvy najmä v tom prípade, ak na vzťah žalobkyne s veriteľom sa majú vzťahovať ustanovenia o spotrebiteľských úveroch v zmysle zák.č.129/2010 Z.z.. Z toho dôvodu žalobkyňa namietala právomoc rozhodcovského súdu vôbec v predmetnej veci konať a predmetnú vec prejednávať, a preto považuje rozhodcovský rozsudok v celom rozsahu za nezákonný. Ďalej uviedla, že predmetná zmluva o úvere nespĺňa základné zákonné náležitosti v zmysle §9 zák.č.129/2010 Z.z. /žiadna RPMN, žiadna úroková sadzba, úroky z omeškania vo výške 90% ročne, neprimerane vysoký poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je sám o sebe nezákonný atď./ . Z toho titulu žiadala, aby súd rozhodcovský rozsudok zrušil ako celok a aby sa táto záležitosť prejednávala na zákonom, vecne a miestne príslušnom súde.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že ide o spor prameniacy zo zmluvy o úvere a nie zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný tvrdil, že žalobkyňa uzatvorila dňa 4.4.2011 zmluvu o úvere podľa §497 a nas. ObZ ako podnikateľ. V žiadosti o poskytnutie úveru, ako aj v samotnej zmluve o úvere, žalobkyňa svojím vlastnoručným podpisom uviedla, že finančné prostriedky, získané na základe zmluvy o úvere, použije na svoju podnikateľskú činnosť. V čase podpisu zmluvy bola žalobkyňa podnikateľom - živnostníkom, pričom tak v žiadosti o úver, ako aj v zmluve o úvere je žalobkyňa špecifikovaná ako podnikateľ - živnostník /uvedené identifikačné číslo, miesto podnikania, údaje o tom, že je zapísaná v živnostenskom registri, ako aj číslo živnostenského registra/. Preto má žalovaný za to, že nemôže byť žiadnych pochyb o povahe zmluvného vzťahu, pretože je zrejmé, že žalobkyňa v záväzkovom vzťahu, založenom zmluvou o úvere, vystupovala ako podnikateľ a úver jej bol poskytnutý za účelom podnikania. Žalobkyňa nemá postavenie spotrebiteľa, pretože zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle §497 a nasl. ObZ. Žalovaný má za to, že v danom prípade nedošlo k porušeniu ustanovenia §17 zák.č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, a teda k porušeniu zásady rovnosti účastníkov, o čom svedčí aj odôvodnenie rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR 11628/11. Aj napriek tomu, že Stály rozhodcovský súd vyvinul primerané úsilie a doručoval všetky písomnosti - Oznámenie o podanom návrhu na začatie rozhodcovského konania, Výzvy na žalobnú odpoveď - zaslané doporučené do vlastných rúk sa doručenkou a Výzvy na vyjadrenie sa k návrhu na začatie rozhodcovského konania, žalobkyňa ostala počas celého sporu pasívna. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, ktorým konštatuje neplatnosť rozhodcovskej doložky z dôvodu, že ju podpísal mandatár, ktorý nemal žiadne poverenie alebo oprávnenie na podpisovanie takýchto zmlúv. Žalovaný uviedol, že rozhodcovské konanie sa na Stálom rozhodcovskom súde viedlo nie na základe rozhodcovskej doložky, ako mylne vo svojom návrhu uviedla žalobkyňa, ale podkladom na prejednanie veci pred Stálym rozhodcovským súdom bola riadne podpísaná Rozhodcovská zmluva, ktorú platne uzavrela žalobkyňa so žalovaným dňa 4.4.2011.Ustanovenie §568 ods.3 ObZ stanovuje, že ak sa na zariadenie záležitosti vyžaduje uskutočnenie právnych úkonov v zmene mandanta, je mandant povinný vystaviť včas mandatárovi potrebné písomné plnomocenstvo. To však nie je potrebné, ak je takéto plnomocenstvo súčasťou mandátnej zmluvy /§568 ods.4 ObZ/. Mandátna zmluva uzatvorená dňa 6.12.2010 medzi spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. - mandant a I. H. - mandatár v článku I ods.2 výslovne splnomocňuje mandatára na uzatváranie úverových zmlúv, rozhodcovských zmlúv a iných právnych úkonov.Na základe vyššie uvedeného nie je možné považovať rozhodcovskú zmluvu za neplatnú a tvorí tak legitímny predpoklad na prejednanie veci v rozhodcovskom konaní, vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom. Z toho dôvodu nemožno spochybňovať právomoc rozhodcovského súdu a označiť tak rozhodcovský rozsudok v celom rozsahu za nezákonný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, vyjadrením žalovaného, listinnými dôkazmi, obsahom spisu Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn.SR 11628/11 a zistil tento skutkový stav veci:

Na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava zo dňa 30.3.2012 sp.zn. SR 11628/11 žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu vo výške 1.840,83 Eur s prísl. a trovy rozhodcovského konania vo výške 429,92 Eur. Tento rozhodcovský rozsudok žalobkyňa prevzala dňa 30.4.2012 a rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.5.2012, ako to vyplýva z obsahu spisu Stáleho rozhodcovského súdu, konkrétne z doručenky pripojenej k rozhodcovskému rozsudku, a túto skutočnosť vlastne potvrdila aj samotná žalobkyňa.

Uznesením OS Trebišov č.k. 9C/73/2012-73 zo dňa 17.10.2012 v spojitosti s uznesením KS v Košiciach č.k. 6Co/93/2013-120 zo dňa 30.7.2013 bola odložená vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej

Z výpovede žalobkyne bolo zistené, že bola živnostníčkou od r.2011 do 13.12.2012. Podnikala v oblasti poisťovníctva a sedela v kancelárii spolu s I. H., ktorý pracoval pre spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. tiež ako živnostník. Tlačivo: žiadosť o úver, ako aj tlačivo na zmluvu o úvere jej poskytol on osobne. Žiadosť

o úver vyplňovali spolu, ale on vypisoval údaje, a tak isto aj do zmluvy o úvere vypisoval údaje on. Ona sa potom podpísala aj pod tú žiadosť, aj pod zmluvu o úvere. Čo sa týka žiadosti o úver, tak žiadosť bola vyplnená a tak sa podpísala, ale čo sa týka zmluvy o úvere, tak sa podpísala vopred na prázdne tlačivo, ktoré potom on vyplňoval a ona už zmluvu o úvere neprečítala, pretože mu tak dôverovala, keďže spolu sedeli. Ďalej vo svojej výpovedi uviedla, že už pred tým, v mesiaci február 2011, mu požičala peniaze vo výške 2.000,-Eur a túto sumu jej nevrátil ani ku dňu, keď sa podpisovala pod zmluvu o úvere zo dňa 4.4.2011. Ale aj napriek tomu mala voči nemu dôveru a sa podpísala pod tú zmluvu o úvere. Ona tento úver potrebovala pre seba na bežné výdavky, ktoré predstavovali výdavky na inkaso, na výživné a mala pôžičku od sestry a od jej druhu, ktorý vlastne v tomto prípade je jej právnym zástupcom. I. H. vedel o tom, že potrebuje peniaze na tie výdavky, keďže on jej nevrátil tých 2.000,-Eur. Vedela o tom, že maximálna výška úveru môže byť 800,-Eur a s tým ona súhlasila, ale on jej nehovoril o tom, že tento úver bude poskytnutý na podnikateľský účel. Keď bol úver vo výške 800,-Eur schválený, tak tieto peniaze jej vyplatil v hotovosti I. H., ktorý jej hovoril, že tiež nemá peniaze, tak či by mu z tohto úveru nemohla niečo požičať, bolo to asi tak po 3-4 dňoch po odovzdaní peňazí a ona hoci tieto peniaze potrebovala, tak predsa celých 800,-Eur dala Martinovi Bajovi ako ďalšiu pôžičku napriek tomu, že tú prvú pôžičku vo výške 2.000,-Eur od neho ešte nemala vrátenú, a to z toho dôvodu, že ona mu verila. Ďalej uviedla, že sa dozvedela o tom, že prebehlo rozhodcovské konanie až vtedy, keď prevzala rozhodcovský rozsudok, a to bolo dňa 30.4.2012. Predtým nemala žiadne informácie o tom, že takéto konanie je začaté a že vôbec prebieha. Po obdržaní rozhodcovského rozsudku sa obrátila na právnik a na základe zistených skutočností potom bola podaná žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku, s ktorým nesúhlasí z vyššie uvedených dôvodov.

Z obsahu spisu Stáleho rozhodcovského súdu bolo zistené, že prípisom zo dňa 3.1.2012 bola doručovaná žaloba spolu s prílohami na písomné vyjadrenie a prípisom zo dňa 3.2.2012 súd zaslal opätovnú výzvu k vyjadreniu s poučením. Z vrátenej obálky s doručenkou, v oboch prípadoch, vyplýva, že zásielka bola vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 1.2.2012 a dňa 29.2.2012 z adresy D., F. XX/X.

Účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere č. 902400043 v zmysle §497 a nasl. ObZ dňa 4.4.2011, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňu úver vo výške 800,-Eur na základe žiadosti žalobkyne o úver. V zmluve o úvere bola žalobkyňa uvedená svojím obchodným menom, identifikačným číslom a miestom podnikania. Žalobkyňa v zmluve prehlásila, že úver mu bol poskytnutý na výkon podnikania. V danom prípade na zabezpečenie peňažného záväzku bola vystavená blankozmenka so zmenkovým úrokom 0,25% denne, v ktorej bola vyplnená zmenková suma, bol uvedený dátum jej vystavenia a ktorá bola podpísaná žalobkyňou. Osobitne bola uzavretá rozhodcovská zmluva dňa 4.4.2011, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, ako aj spory z dohody o vyplnení zmenky, bude riešiť Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., ktorú žalobkyňa vlastnoručne podpísala. Tieto skutočnosti vyplývajú zo zmluvy o úvere, zo žiadosti o úver, zo zmenky a z rozhodcovskej zmluvy ako aj z výpovede žalobkyne, ktorá potvrdila svoj podpis na týchto listinných dôkazoch, aj na rozhodcovskej zmluve.

Žalovaný mal uzavretú mandátну zmluvu s I. H. - mandatórom, s ktorým žalobkyňa sedela v jednej kancelárii, v ktorej žalovaný výslovne splnomocnil mandatára na uzatváranie úverových zmlúv, rozhodcovských zmlúv a iných právnych úkonov ako to vyplýva z mandátnej zmluvy uzavretej dňa 6.12.2010.

V čase uzavretia zmluvy o úvere žalobkyňa bola podnikateľom. Táto skutočnosť v konaní nebola sporná. Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že bola zaregistrovaná na ObÚ Trebišov Č.. M.. XXX-XXXXX C. B. I. Z. H., V.:XXXXXXXXX, I. C. XXXXX D., F. XX/X, predmet podnikania sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb. deň vzniku oprávnenia 5.1.2011 /čl.104/.

Po vykonaní dokazovania súd dospel k takémuto právnomu záveru:

Práva a povinnosti účastníka rozhodcovského konania sú upravené zákonom č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Podľa ust. §40 ods.1 zák.č.244/2002 Z.z. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku.

Podľa ust. § 41 ods.1 zák.č.244/2002 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa ust. §40 ods.1 zák.č.244/2002 Z.z. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak :

g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania /§17/

j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa / §13a/.

Podľa ust. §17 vyššie citovaného zákona účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Výsledkami prevedeného dokazovania bolo preukázané, že žalobkyňa uzavrela zmluvu o úvere ako podnikateľ, keďže v zmluve o úvere je špecifikovaná ako podnikateľ - živnostník s uvedením obchodného mena, identifikačného čísla /IČO/ ako aj čísla registrácie v živnostenskom registri, a to na základe žiadosti o úver, v ktorej tak isto uviedla svoje údaje podnikateľa: IČO, aj č. reg. v živnostenskom registri. Teda v záväzkovom vzťahu založenom zmluvou o úvere vystupovala žalobkyňa ako podnikateľ a úver jej bol poskytnutý pre účely podnikania. Zmluva o úvere obsahuje jej prehlásenie o tom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Z toho dôvodu žalobkyňa nemá postavenie spotrebiteľa a vo veci preto nemožno použiť ani zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch /§2 písm.a/ zák.č.129/2010/, ani ustanovenia OZ upravujúce ochranu spotrebiteľa /§52 ods.4 OZ./ a napokon nie je daný dôvod podania žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle §40 ods.1 písm.j/ zák.č.244/2002 Z.z.. Podľa názoru súdu v danom prípade je rozhodujúce to, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere žalovanému deklarovala, že finančné prostriedky použije na účely podnikania. Nebolo povinnosťou žalovaného pred uzavretím zmluvy o úvere skúmať, na čo žalobca v skutočnosti úver použije a takéto skúmanie ani nebolo v jeho možnostiach.

Právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť v predmetnej veci vyplýva z rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola uzavretá dňa 4.4.2011 a žalobkyňou bola vlastnoručne podpísaná, čo žalobkyňa potvrdila pred súdom. V rozhodcovskej zmluve sa účastníci dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, ako aj spory z dohody o vyplnení zmenky, bude riešiť Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s.. a v rozhodcovskom konaní bude rozhodovať jeden rozhodca. Ustanovenie rozhodcu samotným rozhodcovským súdom umožňuje §8 ods.2 písm.c/ zák.č.244/2002 Z.z.. Týmto postupom preto nedošlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania /§40 ods.1 písm.g/ zák.č.244/2002 Z.z./.. Takisto nebolo porušené ust. § 17 cit. zákona, keďže rozhodcovský súd pred vydaním rozhodcovského rozsudku doručoval písomnosti uvedené v odôvodnení rozhodcovského rozsudku /aj návrh/ na adresu žalobkyne, pričom písomnosti boli vrátené ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote ako to bolo preukázané z obsahu spisu rozhodcovského súdu. Teda v danom prípade nie je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 40 ods. 1 písm. g/ zákona č. 244/2002 Z.z..

V prejednávanej veci nebola preukázaná existencia žiadneho z dôvodov uvedených v §40 ods. 1 písm. a/ až j/ zák. č. 244/2002 Z.z., na základe ktorých sa možno domáhať žalobou na súde zrušenia rozhodcovského rozsudku a z toho dôvodu súd vecnú správnosť predmetného rozhodcovského rozsudku nemôže preskúmať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

Čo sa týka skutočnosti uvedenej žalobkyňou, že nevedela o tom, že úver sa poskytuje na výkon povolania, pretože ona chcela úver na bežné výdavky, tak podľa názoru súdu ide iba o účelovú obranu z jej strany, pretože keď poskytla svoje údaje ako podnikateľka, konkrétne aj IČO a číslo reg. v živnostenskom registri, tak musela vedieť, že úver sa poskytuje na výkon povolania, čo v konečnom dôsledku prehlásila v zmluve o úvere. Tomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že poskytnutý úver nepožila na svoje bežné výdavky, na ktoré chcela úver, ale vlastne po poskytnutí úveru tieto finančné prostriedky požičala osobe - živnostníkovi. Ostatné skutočnosti uvádzané žalobkyňou na jej obranu čo sa týka vyplňovania tlačiva žiadosti o úver a zmluvy o úvere ako aj /ne/prečítania zmluvy po vyplnení údajov, ako aj dôvery voči osobe, ktorá vyplňovala tlačivo ako aj čo sa týka náležitosti samotnej zmluvy o úvere / RPMN, poplatky a iné/ sú v danom prípade právne irelevantné.

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15.dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 4 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie /§205 ods. 3 O.s.p./ Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.